

Gaard, da denne Bygning selvfølgelig tager en Del af Udsigten bort, ligesom han vil erhverve de to smaa Jordstykker, som ligger mellem Gaarden og Vejen, og som i Tidens Løb ere skilte fra. Det Overslag, Martin Nyrop har sendt mig, gaar ud paa, at der hertil vilde medgaa 5,500 Kr., men dette maa, forekommer det mig, komme i anden Række. Selvfølgelig mener ogsaa jeg, at det vilde være ønskeligt, om disse Foranstaltninger kunde finde Sted, men hvad det i første Række kommer an paa, er at faa restaureret Gaarden, saa at den bringes tilbage i sin oprindelige Skikkelse og kan staa saaledes i Fremtiden. Derfor er det min indtrængende Anmodning til det høje Ting som den højtærede Regering, at man vil tage dette Spørgsmaal op til villig Overvejelse, og at denne Overvejelse maa resultere i en Bevilling først paa disse 15,000 Kr., som der er øjeblikkelig og overordentlig haardt Brug for, thi ellers bliver Komiteen jo nødt til at standse Arbejdet. Den ene Fløj er sat i Stand, og man er godt i Gang med Hovedfløjen, men det siger sig selv, at faar man ingen Penge, bliver man nødt til at standse Arbejdet, og saa maa en Del af det nødvendigt synke i Grus. Det forekommer mig, at vi skyldte Holbergs Minde det, ikke alene paa Grund af hans Digternavn og Digtergerning, men ogsaa fordi han har vist sig saa rundhaandet overfor Staten. Tanken var saa, at naar Gaarden er bleven sat i Stand, skulde den gøres til en selvejende Institution. I de to Sidefløje er der og har altid været indrettet Beboelse, og der er da ogsaa i den nu istandsatte Fløj indrettet to Lejligheder, som kunne lejes ud, men ere det dog ikke i Øjeblikket, idet den benyttes som Fribolig af en gammel Dame, men da hun vistnok er omtrent 90 Aar, kan det formentlig kun dreje sig om et kort Aaremaal, inden den bliver ledig. I den anden Fløj er der ogsaa to Lejligheder, hvoraf den ene er det tidligere omtalte Enkesæde, den anden paa 3—4 Værelser. Indtægten af dem, naar Gaarden er bleven gjort til selvejende Institution, vil fremtidig være tilstrækkelig til Vedligeholdelsen af Gaarden. Jeg skal hermed forlade Tersløsegaard, idet jeg endnu en Gang saa indtrængende, som det er mig muligt, lægger det høje Ting og den højtærede Regering paa Sinde at gøre Fortidens Fejl god igen og gennemføre denne Bevilling i indeværende Aar.

Et Spørgsmaal har jeg endnu til den højtærede Minister for Kirke- og Under-

visningsvæsenet. Det angaar Revisionen af Nordruplunds Regnskab. Jeg spurgte i Fjor den højtærede Minister derom, og han gav mig det Svar, at han ikke paa det Tidspunkt var naaet saa vidt, at han kunde gøre Rigsdagen Regnskab. Nu vil jeg dog antage, man er naaet saa vidt, at vi kunne faa et Indblik i, hvordan Driften af denne Gaard har været. Hvis Rygtet taler Sandhed — jeg indrømmer, at man skal ikke tage stærkt Hensyn til Rygter, om end der undertiden kan være noget i dem —, er Forholdet i den stærkest mulige Modstrid med de Udtalelser, som jeg tidligere her i Tinget har faaet fra den nuværende højtærede Konseilspræsident, der i sin Tid som Kirkeminister administrerede Nordruplund. Men jeg venter, som sagt, at vi nu faa at vide af den højtærede Minister, hvordan det stiller sig.

Jeg takker det ærede Medlem for Slagelse (Lange), fordi han forleden omtalte Husmændene paa Nordruplund. Hans Udtalelser om dem give mig tilfulde Ret i de Udtalelser, jeg baade her i Tinget og udenfor det ofte har fremført om de Forhold, der ere skabte for Husmændene derved. Det ærede Medlem oplyste, at det var den elendigste Jord, der kunde være Tale om, det var Jernjord — formodentlig indeholder den dog ikke meget Jern, for saa kunde den maaske endda blive værdifuld —, og han sagde, at Høsten endog var gaet delvis tabt for dem, fordi der gik Hede i den. Men som sagt, hans Udtalelser gave mig fuldkommen Ret, og det er jeg glad ved. Jeg vil støtte det Andragende, som han omtalte, og som gaar ud paa at fritage disse Husmænd for Arvefæsteafgift for de første 10 Aar. Jeg gør det saa meget mere, som jeg ved, at den Afgift, disse stakkels Husmænd paa denne elendige Jord maa svare, er mere end dobbelt saa stor som den, man faar af Hovedgaarden med den gode Jord. Den Afgift, som svares af den gode Jord, der er tilbage ved Hovedgaarden, drejer sig om 16—17 Kr. pr. Td. Land, men det er mig meddelt, at de Afgifter, som disse Husmænd have ude paa den daarlige Jord, dreje sig om omtrent 40 Kr. pr. Td. Land, og De ville deraf se, at der, som jeg altid har sagt, er en meget stor Forskel paa Kong Salomon og Jørgen Hattemager, paa Herremanden og Husmændene paa Nordruplund. Dette Forhold er fremdeles, som det altid har været. Jeg støtter derfor dette Andragende; jeg vil anbefale paa det bedste, at de blive fri for at betale